

Identitet

Om identitet i utlendingssaker

Hva er identitet i utlendingsrettslig forstand?

Identitet er summen av flere identitetslementer.

Identitetslementer er blant annet opplysninger om:

- Personalialia som navn
- Fødselsdato
- Nasjonalitet
- Oppgitt slektskaps- eller familieforhold til andre personer
- Etnisk tilhørighet
- Klantilknytning

Identitetslementene brukes til å beskrive eller gjenkjenne en person. Identitetslementene kan benyttes til å avklare om det er den samme personen som opptrer i ulike sammenhenger.

Fastsettelse av identitet

Den beste måten for en person å sannsynliggjøre sin identitet er pass/reisedokument og/eller andre dokumenter utstedt av offentlige myndigheter i hjemlandet. Dersom en person legger frem pass eller annet godkjent reisedokument, og det ikke er opplysninger i saken som tilsier at dette ikke skal legges til grunn, har personen normalt dokumentert sin identitet.

Direktoratet kan også undersøke opplysninger som knytter seg til den oppgitte identiteten på en rekke andre måter som:

- DNA-testing
- Aldersundersøkelser
- Språktester
- Spørsmål under asylintervju
- Referanseintervju
- Fingeravtrykk
- Innhenting av opplysninger i hht Dublin II- forordningen.

Det er ikke fastsatt et krav om en bestemt form for skriftlig dokumentasjon på identitet. Det er heller ikke alle utlendinger som har mulighet til å skaffe slike dokumenter. Dette avhenger av hvilket land søkeren kommer fra og vurderingen av identitet beror på konkret landinformasjon og dokumentkunnskap.

Hvilken dokumentasjon utlendingsmyndighetene kan kreve, avhenger også av hvilken type tillatelse som søkes. I noen tilfeller kan det være grunn til å trekke identiteten i tvil selv om utlendingen foreviser gyldige dokumenter, for eksempel hvis det viser seg at ellers gyldige dokumenter baserer seg på opplysninger som ikke er korrekte.

Registrering av identitet

Utlendingens identitet blir registrert i DUF på bakgrunn av en søknad. Utenriksstasjonene registrerer identitetsopplysninger i forbindelse med visumsøknader i NORVIS som igjen blir overført til DUF. Det er viktig at alle identitetsopplysningene som registreres samsvarer med de opplysningene som utlendingen gir.

Bevissspørsmål

Hovedregelen er at det er søkeren som har bevisføringssplikten for å sannsynliggjøre identiteten. Søkeren har ansvaret for at opplysningene han/hun gir om sin identitet, bidrar til at identiteten blir tilstrekkelig sannsynliggjort. Derimot er det UDI som må klarlegge og fastslå identiteten til søkeren i henhold til forvaltningsloven § 17 og utlendingsloven § 37 første ledd.

Endring av registrert identitet

Endringer av registrerte identitetsopplysninger blir aktuelt hvis det kommer inn nye opplysninger om identitetslementer etter at det er fattet positivt vedtak. Det kan være at identiteten som utlendingen opprinnelig er registrert under enten er en fiktiv identitet eller at utlendingen har utgitt seg for å være en annen person. Dersom Utlendingsdirektoratet ikke allerede er involvert, må direktoratet involveres i saken.

Konsekvenser av å ha oppgitt uriktig identitet

Dersom UDI mener at utlendingen tidligere har forklart seg uriktig om sin identitet skal det vurderes om det foreligger gyldige vedtak etter utlendingsloven og om tidligere tillatelser og/eller statsborgerskapet skal tilbakekalles.

Direktoratet skal også vurdere om det foreligger et straffbart forhold etter norsk rett, om vilkårene for utvisning etter utlendingsloven er tilstede og om forholdet skal anmeldes.

UDI kan innvilge en ny førstegangs oppholdstillatelse med den nye identiteten. Dette innebærer at utlendingen da som hovedregel må begynne på nytt i forhold til å opparbeide seg botid i Norge